

РЕШЕНИЕ

№ 1233

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1580** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1,
изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 14.01.2011 г. по
НАХД № 9014/2009 г. по описа на СРС, НК, 112-ти състав, с което е потвърдено
наказателно постановление (НП) № 192/06.07.2009 г., издадено от Началника на
Митница – С., с което на касатора е наложена „имуществена санкция” в размер на 100
301,03 лева на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ),
представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания на
стоката, предмет на извършеното нарушение, а на основание чл.234, ал. 4, вр. чл. 233,
ал. 4 от Закона за митниците е присъдена равностойността на стоката, предмет на
извършеното митническо нарушение – сума в размер на 110 124,09 лева.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и
незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и
съдопроизводствените правила. Счита, че СРС изобщо не е разгледал и обсъдил
наведените с жалбата доводи, във връзка с главния въпрос по делото, дали процесните
ленти с ширина 8,9 см. и ширина 12,7 см са завършени артикули, полуготови изделия
или като плат за производство на щори. Счита, че делото не е изяснено от
фактическа страна, липсват правни изводи на СРС, които се отнасят до главните
спорни факти по делото. Твърди, че не е допусната СТЕ с отговор на въпроси, които

изискват специални знания на компетентен специалист. Както и за недопусната митническа експертиза, която да даде заключение, че за процесната стока липсва тарифен код. В проведеното съдебно заседание се позовава на изтекла абсолютна погасителна давност. В заключение искането е за отмяна на решението и вместо него постановяване на друго за отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба Началник на Агенция „Митници” – С., представлява се от юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба, а оспорваното решение на СРС за правилно.

Административен съд София – град, Четвърти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

На 08.01.2009 г. Л. Г., в качеството си на представител на [фирма], подал митнически манифест в Митница С., № 5000/94/08.01.2009 г. за въведена в страната стока – 1031 кашона, съдържащи рула с полиестерен плат за производство на вертикални щори. Като получател на стоката бил отбелязан [фирма]. На същата дата под № 09BG005000H0001320/08.01.2009 г. е регистрирана декларация за митническо оформяне на режим „внос – крайно потребление”, с която въпросните колета плат за производство на щори били декларирани с тарифен код 63039210 с 6,9% ставка мито и произход К.. Към ЕАД 09BG005000H0001320/08.01.2009 г. били издадени търговска фактура № LF081102B/20.11.2008 г. за 75 974,32 щатски долара, издадена от Н. Л. Т. СО, L. – К.. Въз основа на така декларирания тарифен код за стоката и представената фактура за стойността били начислени митнически сборове в размер на 7 598,56 лева и ДДС в размер на 23 544,53 лева. На 08.01.2009 г. била извършена митническа проверка от служителя Н. К. от отдел „МРП” при Митница С.. От стоката била взета проба за анализ, за което е съставен протокол с рег. № 1/08.01.2009 г. съгласно приложение № 15 във вр. с чл.155, ал.4 ППЗМ като същата била изпратена за анализ в Централната митническа лаборатория.

Резултатът от заключенията на митническата лаборатория бил, че пробите представляват тъкани /ленти/ от преди, съставени изцяло от нетекстурирани, обагрени полиестерни нишки. Служителите на Митница – С. преценили, че посоченият в ЕАД тарифен код е неправилен, а правилният е [ЕИК] като това обаче водело до промяна в ставката на митото от 6,5% на 8% и начисляване на антидъмпинговото мито в размер на 74,8%. В следствие на това възниквали допълнително дължими публични вземания в размер на 100 301,03 лева – 1 211,37 лв. разлика между дължимо и платено мито; 82 372,82 лв. – антидъмпингово мито и 16 716,84 лв. разлика между дължимия и платен при вноса ДДС.

Във връзка с горното и на основание чл. 223 и чл. 230 от ЗМ и чл.83, ал.1 от ЗАНН и при условията на чл. 40, ал.1 от ЗАНН бил съставен АУАН №186/10.06.2009 г. за нарушение на чл.234 от ЗМ. На 12.06.2009 г. е постъпило възражение срещу акта, с което е поискано прекратяване на образуваното срещу дружеството административнонаказателно производство.

Въз основа на АУАН е било издадено НП №192/06.07.2009 г., издадено от Началника на Митница – С., с което на касатора е наложена „имуществена санкция” в размер на 100 301,03 лева на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на извършеното нарушение, а на основание чл.234, ал. 4, вр. чл. 233, ал. 4 от Закона за митниците е присъдена равностойността на стоката, предмет на извършеното митническо нарушение – сума в размер на 110 124,09 лева. Това административно наказване СРС е приел за законосъобразно и е потвърдил постановлението.

Към делото е приложено препис от определение № 1711/04.04.2012г. по адм.д. 6943/2009г. на Административен съд София-град, с което е отправено преюдициално запитване, в това число и по въпроси, касаещи тарифното класиране на стоката по процесната ЕАД и по искане и на двете страни, идентични със страните по настоящето дело. По запитването е образувано преюдициално дело № С-180/2012г. на Съда на Европейския съюз, но по същото не е постановено решение.

Правни изводи на съда:

От правна страна съдът намери касационната жалба за допустима като подадена в срок от наказаното лице, страна във въззивното производство. Разгледана по същество е основателна.

К. състав на АССГ намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но поради констатирано изтичане на абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване на извършеното нарушение, наказателното постановление следва да бъде отменено.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастието, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст.

Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Следователно, срокът на така определената в субсидиарно приложимия процесуален закон давност (приложимата към извършването на нарушението редакция преди изм. с ДВ бр. 26 /2010г. на НК) е три години.

Предвид датата на извършване на административното нарушение, посочена в НП – 08.01.2009 г., срокът на абсолютната погасителна давност за преследването му е изтекъл на 08.01.2012 г., поради което са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на лицето.

На последно място, искането за присъждане на разноски от страна на касатора е

неоснователно, тъй като съгласно ТР № 2 от 03.06.2009 г. на ОС на ВАС по тълк. д. № 7 от 2008 г., административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Поради изложеното касационният съд следва да отмени решението и потвърденото с него НП и прекрати административнонаказателното производство поради зачитане последиците на изтекла абсолютна погасителна давност по отношение на санкционираното нарушение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, Четвърти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 14.01.2011 г. по НАХД № 9014/2009 г. по описа на СРС, НК, 112-ти състав и вместо него

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 192/06.07.2009 г., издадено от Началника на Митница – С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 100 301,03 лева на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от Закона за митниците, представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на извършеното нарушение, а на основание чл. 234, ал. 4, вр. чл. 233, ал. 4 от Закона за митниците е присъдена равностойността на стоката, предмет на извършеното митническо нарушение – сума в размер на 110 124,09 лева.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.